

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3319/2019
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Пејчић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Поповић, адвокат из ..., ради неновчане чинидбе и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 6747/18 од 07.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 6747/18 од 07.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 6747/18 од 07.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 12352/16 од 24.05.2018. године, у ставу 1. изреке, обавезан је тужени да са парцеле тужиоца уклони црево и прикључак који је извршен на шахту тужиоца. У ставу 2. изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због коришћења воде са његовог прикључка исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. У ставу 3. изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете по основу исплаћених трошкова у предмету Основног суда у Крагујевцу П 2201/15 исплати износ од 84.300,00 динара. У ставу 4. изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 47.700,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 6747/18 од 07.03.2019. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П 12352/16 од 24.02.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 I 87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер потреба за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора не постоји. Тужени у садржини ревизије не указује на постојање правноснажне судске одлуке којом је иста или битно слична чињенично-правна ситуација пресуђена на другачији начин. Такође, нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије туженог, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предметни парнични поступак инициран је тужбом од 19.07.2016. године, а вредност предмета спора износи 150.000,00 динара или 1.217,63 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је вредност предмета спора побијаног дела пресуде испод законом прописаног цензуса, то је Врховни касациони суд применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић